

(1936 -)

ALİ YILMAZ

1936 Isparta doğumlu Ali Yılmaz hocamız, senelerce muhtelif İmam Hatip Okullarında öğretmenlik yapmıştır. Şimdi emekli olarak İzmit'te ikamet ediyor. Kendisinin Hz. Üstad'la hatıraları olduğunu duyunca İzmit'e gittim, görüştüm ve hatıralarını talep ettim. Şu anda müsaide olmadığını, daha sonra yazıp göndereceğini taahhüd etti. Fakat bir türlü hazırlayamadı. İsrarla aramaya devam ettim. Sonunda yayına hazırlanmış olarak, hatıralarını posta ile gönderdi.

Ali Yılmaz'ın en önemli hatırası, Bediüzzaman'ın Tarihçe-i Hayat kitabında neşredilen Isparta Tugay Camii temel atma töreni sırasında çekilen fotoğraf karesinin içine girmesi ve o gün yaşananları bize anlatmasıdır.

Ali Yılmaz Anlatıyor:

1936 yılında Isparta'nın merkez köylerinden Deregümü köyünde doğmuşum. 1948'de ilkokulu bitirdim. 1950 senesinde Demokrat Parti iktidara geldikten sonra, 1951-52 yılından itibaren Türkiye genelinde yedi adet İmam Hatip Okulu açıldı. Bu okullar Konya, Isparta, Adana, Maraş, İstanbul, Kayseri ve Ankara illerinde açıldı. Ben yeni açılan Isparta İmam Hatip Okulu'na kaydoldum ve 1958'de bitirdim.

Isparta İmam Hatip'ten sonra İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'ne kaydoldum ve 1963 yılında mezun oldum. Ülkemin muhtelif imam hatip okullarında öğretmen olarak görev yaptıktan sonra, en son olarak İzmit İmam Hatip Lisesi'ne tayin edildim. 1997'de aynı okuldan emekli oldum. Halen İzmit'te ikamet ediyorum.

DOKUZ YIL BOYUNCA ISPARTA'DA ÜSTAD'LA GÖRÜŞMELERİMİZ OLDU

1951 yılında Isparta İmam Hatip Okulu'na başladıktan sonra köyümüzden Isparta'ya devamlı gidip gelmelerimizde Üstad'ı görmeye başladık. İlkokulda ve Kur'an kursunda iken babalarımız bize devamlı Üstad'dan bahsederlerdi. "Bediüzzaman hapse girdi, Bediüzzaman Isparta'ya geldi, mahkemeye çıktı..." gibi devamlı bu haberleri duya duya büyüdük. O zamanlar küçüktük tabii. Benim şuurlu olarak Üstad'ı ve Risaleleri tanımam 1951 yılında olmuştur.

1951 yılından sonra 1960'a kadar 9 yıl devamlı Üstad ile görüşmelerimiz olmuştur. Görüşmemiz ve konuşmamız çok kolaydı. Bir arkadaşım vardı. Şu anda profesör olan Zekeriya Kitapçı ile İmam Hatip Okulunda hem sınıf, hem de sıra arkadaşlığı yaptık. O, çok güzel yazı yazardı. Osmanlıca yazı kabiliyeti vardı. Bunun için, devamlı ağabeylerle görüşürdük onun vasıtasıyla. Özellikle Hüsrev ağabeyin tevafuklu Kur'an'ı yazarken devamlı teşrik-i mesaisi olurdu. Âyetlerin tanziminde, tertibinde onlara yardım ederdi. İşte bu arkadaşım sayesinde istediğimiz zaman gider, ziyaret ederdik Üstad'ı. Bizim dışımızdaki insanlar kolay görüşemezlerdi. Devamlı tarassut ve gözetim altında ve hasta olduğu için...

Üstad'la görüşmelerimizde duâsını talep ederdik. O da bize duâ ederdi. Şoförü olan Ceylan Çalışkan'la beraber arabayla dışarıya gezmeye çıktığında ben köye gidip gelirken -bizim köy merkeze çok yakın olduğundan- dışarıda, kırlarda Üstad'la karşılaşırdık. Karşılaştığımızda bize el salları ve duâ ederdi. Bunun dışında, Cuma günleri Cuma namazına Isparta Merkez Ulu Camii'ne gelirdi. O zaman biz okuldan bütün öğrenciler sırayla küçük sınıflar önde, büyük sınıflar arkada olmak üzere, bütün okul Cuma'ya giderdik. Orada da birçok kereler görmüş olduk.

TUGAY CAMİİ FOTOĞRAFI ÇEKİLİRKEN EN ÖNDEYDİM

Mezun olacağımız yılda, 1957 yılında son sınıftayız. Duyduk ki, okul müdürümüz Fevzi Özdemir hocamızı Isparta Tugay Camii'nin temel atma töreninde ilk harcı koymasına ve duâ etmesi için çağırılmışlar. Hocamız da Üstad'a bağlı olan talebelere olduğu için, "Üstad burada varken kesinlikle ben bu işi yapmam" diyor. O zamanki Tümen komutanı Tümgeneral Fevzi Okan Paşa -ki beş vakit namazında bir paşaydı- hiç tereddütsüz Üstad'ı dâvet ediyor. Bu temel atma töreni ve dâvet olayını duyunca: "Bunu muhakkak görmeliyim. Bakalım askerlerin Üstad'ımıza davranışları nasıl olacak?" diye meraklanarak, son dersten sonra koşa koşa temel atma yerine gittim. Aşağı yukarı mesafe 5 km vardı. Kan ter içinde yetiştim. Temel atma yerine vardığımda konuşmalar yapılıyordu. Girişken bir yapım olduğu için hemen en önlere doğru girebildim. O resimde görüldüğü gibi hemen ön tarafa geçtim ve olayları gözlemeye başladım. Resimde en sağdaki şapkalı, kravatlı öğrenci benim. O tarihlerde liselerde şapka giymek mecburi idi. Resimde Üstad'ın hemen sağında görünen kişi Zübeyir ağabeydir. Zaten Üstad nereye gitse yâver-i has gibi daima yanındaydı. Zübeyir Ağabey gibi başka ağabeyler de daima yanında bulunurlardı: Bayram Yüksel, Tahiri Mutlu, Mustafa Sungur, v.s...

Resimde görüldüğü gibi, sağımda iki sivil var. Onlardan sonra Bayram Yüksel ve onun yanında da Üstad buluyor. Benim fotoğraf çekildiğinden haberim yoktu. Merakımdan en öne geçmişim, olayları izliyorum. Cami ile ilgili konuşmalar oldu. Konuşmalar bitince Üstad'ın eline malayı verdiler ve "Buyurun" dediler. Üstad, Zübeyir ağabeyle birlikte temele indiler. İlk harcı Üstad koydu¹. Merasim bitti ve dağıldık.

Akabinde bildiğiniz gibi çok acı bir olay yaşandı. 27 Mayıs İhtilâli oldu. İhtilâl'in akabinde bu tür subaylar, generaller emekliye sevk edildiler. İhtilâl'dan 2 ay evvel de zaten Üstad vefat etmişti bildiğiniz gibi. İhtilâl sırasında biz İstanbul'da Yüksek İslâm Enstitüsünde birinci sınıftaydık. Yine Zekeriya Kitapçı ile beraberdik.

12 Nisan 1957 tarihinde Isparta Tümen Camii temel atma merasiminde Ali Yılmaz en sağda kasketli öğrenci olarak bulunuyor

¹ [İleri Gazetesi'nin 13 Nisan 1957 tarihli nüshasından alınmıştır.]

Üstad Bediüzzaman'ın uğurlu elleriyle yeni bir câmiin temeli atıldı.

Üstad Bediüzzaman Said Nursî "3. Eğitim Tümeni" câmiine harç koydu. (Isparta hususî muhabirimiz bildiriyor.) Isparta'nın geçen yıllarda teşekkül etmiş bulunan Üçüncü Eğitim Tümeni için yaptırılmasına karar verilen câmiin temeli, tertib edilen muazzam bir merasimle atılmış ve bu törene Isparta'da bulunan Risale-i Nur müellifi Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri de davet olunmuşlardır. Büyük bir alâka ile karşılanan Üstad, törenden sonra uğurlu elleriyle temele ilk harcı koymuşlar ve dualarda bulunmuşlardır. (Emirdağ Lâhikası 214)